

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ
חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה:
דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַדְתַּיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּעֲשׂוֹר
לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֵׁה
לְבַיַּת-אָבִת שֵׁה לְבַיִת: וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת
מִהָיֹת מֹשֶׁה וְלָקַח הוּא וּשְׂכָנֹו הַקְּרֹב
אֶל-בֵּיתֹו בְּמִכְסַּת נִפְשׁוֹת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ
תִּכְסּוּ עַל-הַשֵּׁה: שֵׁה תָמִים זָכַר בְּרֹ-שָׁנָה
יְהִי לָכֶם מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הַעֲזִים
תִּקְחוּ: וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה
עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה וּשְׁחֲטוּ אֹתֹו כָּל
קְהַל עַדְתֵּי-יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרֻבִים: וְלָקְחוּ
מִן-הַדָּם וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזֻזֹת
וְעַל-הַמִּשְׁקֹוֹף עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ
אֹתֹו בָּהֶם: וְאֲכָלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בְּלִילָה
הַזֶּה צְלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-מִרְרִים
יֹאכְלוּ: אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל
מִבָּשָׂל בַּמַּיִם כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ רֵאשׁוֹ
עַל-כַּרְעִיו וְעַל-קֶרְבֹו: וְלֹא-תֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד-בֹּקֶר וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר בָּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפוּ:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ
מצרים לאמר החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה
דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור
לחדש הזה ויקחו להם איש שיה לבית
אבת שיה לבית ואם ימעט הבית מהיות
משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשית איש לפי אכלו תכסו על
השה שיה תמים זכר בן שנה יהיה לכם
מן הכבשים ומן העזים תקחו והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש
הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים ולקחו מן-הדם ונתנו על
שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים
אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר
בלילה הזו צלי אש ומצות על מררים
יאכלו אל תאכלו ממנו נא ובשל
מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על
כרעיו ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד
בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו

